

[Socialministeren.]

de principper, jeg har gjort rede for, og lovens ord.

Jeg vil imidlertid finde det rimeligt, at spørgsmålet tages op til overvejelse i forbindelse med drøftelserne om en eventuel forsikringsmæssig overbygning for aldersrenten.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og specielt for den sluttelige udtalelse om, at spørgsmålet vil blive taget op til overvejelse.

Som det fremgik af mit første indlæg, kunne jeg ikke anerkende, at der er den principielle forskel på de egentlige pensioner og de pensionsgivende ydelser, som ministeren i sit indlæg nu også gav udtryk for, nemlig at det ene var udtryk for en opsparring, medens det andet ikke var det. Det er jo således, at pension behøver rentemodtageren ikke direkte at have bidraget til, og at de pensionsgivende understøttelser i hvert fald affholdes af virksomhedens midler. Man kan altså sige, at rentemodtageren, eller hvad man nu vil kalde ham, ligesom alle medarbejdere i virksomheden har været med til at tilvejebringe denne fond. Det er jo også således, at lovens formulering ikke udelukker en sådan fortolkning, og bemærkningerne til lovforslaget i 1946 benytter ikke de ord, som ministeren her anvender: at den pågældende skal have bidraget til ydelsen. Der siges: at den pågældende skal have været med til at tilvejebringe sådanne fond, og det er det jeg mener man kan sige, de pågældende har i de tilfælde, hvor midlerne ydes af virksomhedens fonds.

Jeg takker som sagt ministeren for udsigten til, at dette spørgsmål vil blive taget op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mogens Fog* til finansministeren.

Hvor meget har statskassen sammenlagt betalt i løn og lignende ydelser til hr. Thune Jacobsen fra 29. august 1943 til dato?

Hvilket arbejde har hr. Thune Jacobsen udført for staten i det samme tidsrum?

Hvor længe endnu agter regeringen at lønne hr. Thune Jacobsen som rigspolitichef?

Mogens Fog: De spørgsmål, jeg har stillet vedrørende hr. Thune Jacobsen, er i og for sig så nærliggende, at de ikke kræver nogen nærmere motivering.

Da den højtærede finansminister tidligere har beklaget, at han så sjældent så mig på denne talerstol, har jeg dog villet ledsage spørgsmålene med nogle ord. Enhver må undre sig over den flothed, der er lagt for dagen overfor en enkelt tjenestemand, nemlig hr. Thune Jacobsen, navnlig på grund af, at man jo ellers ikke er særlig spendabel overfor tjenestemændene.

Allerede i 1945, da krigen sluttede, havde hr. Thune Jacobsen ikke været i sit embede i ca. 4 år og var 65 år gammel, og der er vel ingen, der havde ventet sig eller regnet med, at hr. Thune Jacobsen skulle vende tilbage til dette embede. Derfor må offentligheden være interesseret i at høre, hvorfor tjenesteforholdet endnu ikke er bragt til afslutning, og hvor meget det har kostet staten at lade hr. Thune Jacobsen få sin fulde løn, medmindre han da udfører et arbejde, som offentligheden ikke er kendt med.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Mogens Fog må have misforstået mig og min tidligere udtalelse. Jeg har ikke beklaget, at jeg ikke har set det ærede medlem på talerstolen; jeg har bare konstateret, at det ærede medlem var her så sjældent.

I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne svare, at hr. Thune Jacobsen i tiden fra 29. august 1943 til 5. maj 1945, eller mest korrekt sagt: i tiden indtil 1. juni 1945, har fået sit vederlag udbetalt på samme måde som de øvrige ministre i regeringen Scavenius. Der har ingen forskel været i behandlingen af hr. Thune Jacobsen og af de andre ministre. Hr. Thune Jacobsen har fra det tidspunkt, da han fratrådte som minister, altså fra 5. maj, og fremefter oppebåret i løn det vederlag, der efter tjenestemandsløvgivningen tilkommer en rigspolitichef. Han har i den periode, der er gået siden 5. maj, ikke oppebåret repræsentationstillæg eller honorarer af nogen art.

Når det ærede medlem sluttelig spørger, hvor længe endnu regeringen agter at lønne hr. Thune Jacobsen som rigspolitichef, vil jeg dertil svare, at det har regeringen ikke taget stilling til. Så længe dette høje ting ikke har taget standpunkt til, om den parlamentariske kommissions arbejde viser, at der er anledning til den ene eller den anden forholdsregel over for hr. Thune Jacobsen, har regeringen ikke fundet sig beføjet til at søge en endelig løsning på dette problem.

Mogens Fog: Jeg beklager ikke at have fået konkret svar på det spørgsmål, jeg har